

To kjønn, to sosiolekter

– Det er vanskeligere å kommunisere med kvinner enn med menn, og vi er usikre på hva vi skal gjøre med det.

Det mente halvparten av de mannlige lederne i undersøkelsen «Female Future – et livspuslespill». Undersøkelsen, som ble utført av Arbeidsforskningsinstituttet (AFI), for NHO, skulle først og fremst finne svaret på hva som motiverer kvinner til å satse innenfor ledelse og styrearbeid. Etter hvert ble det klart at halvparten av de mannlige lederne som deltok mente kvinnene var annerledes, og at det var vanskelig å vite hva de tenker.

– Mens den ene gruppen ikke hadde noe uttalt forhold til kvinnene, og sa de behandlet alle under seg på samme måte, uttalte den andre at det er noe med kvinnene, sier Nina Amble, seniorforsker ved AFI.

Lettere frustrert, kanskje, hadde noen uttalt at de gjerne vil lytte og støtte, men savnet en maskin som tydet kvinnes tanker.

– De uttalte at kvinnene var flink og ordentlige – og leverte som bestilt, men at de syntes

kommunikasjonen med dem var vanskelig. Samtidig skjønte de at det var noe å hente, at det var noe uforløst i dette forholdet mellom kvinnene og sjefene, når de var menn.

Videre hadde flere av de mannlige lederne lagt merke til at kvinnene hadde potensial, men at det ble lett å la dem sitte å gjøre kjedelige ting, selv om de var modne for større utfordringer.

– *Hvordan kan ledere som opplever knuter på tråden gjøre situasjonen bedre?*

– De må tørre å bore i dette, tørre å ta disse medarbeidersamtalene hvor de går i dybden på hva kvinnene har lyst til å gjøre – hva de synes er spennende. Det er ikke sikkert dette er ting som menn synes er spennende, det er ikke sikkert det dreier seg om å bli sett eller klatre i den hierarkiske stigen. Det kan være andre ting, men man må tørre å snakke om det.

– *Hvilke råd vil du gi til kvinnene i staben?*

– De må være barskere og klarere i kommunikasjonen sin. De må være seg bevisst at det ikke er sikkert at de mannlige

sjefene skjønner hva de tenker og mener. Derfor må de gjerne si ting om igjen med nye ord. Jenter som snakker med jenter har en felles kommunikasjonsmåte som inkluderer en slags radar, overfor menn må de tørre å være tydeligere. De må kartlegge egne ambisjoner, legge dem på bordet og sette kraft bak ønskene sine.

I tråd med dette mener Amble også at mannlige ledere ikke nødvendigvis er det beste for en kvinnestab i en elitekultur. Når staben må prestere maksimalt, kan en kvinne være rett person for jobben.

– Jeg tenker at en mann kan klare å ta ut 80-90 prosent av en kvinnestab. Han kan utfordre, motivere og åpne øynene på en egen måte. Samtidig mener jeg Marit Breivik er et godt eksempel på hvordan en kvinne leder et kvinnelag på en optimal måte. Så lenge vi har ulike kjønnsroller i samfunnet, vil en kvinnelig leder med kompetanse kunne klare å trekke fülle 100 prosent ut av sin kvinnelige stab, der hvor kjemien er på plass, nettopp fordi hun kjenner dem under huden og vet hvordan de tenker.



FOTO: B. ØSTEN/ARBEID